

in na kmetih, ki se prišteva bolj omikanim našincem, zato jo toplo priporočamo vsem Slovincem kot berilo za pouk in zabavo. Cena 1. delu zgodovine je 80 kr., 2. delu 50 kr., 3. pa tudi 80 kr., občnemu zemljepisu pa 2 gold., za 4 gold. 10 kr. dobi tedaj omikani Slovenec lepo poučno berilo v svojo bukvarnico. Gospod profesor je uže toliko truda in stroškov žrtvoval domovini naši, da pač zasluži, da se mu vsaj stroški tiska povrnejo.

Mnogovrstne novice.

* *Nekaj o nemški „weltsprache“.* Našim bralcem bo znano, da v Monakovem na Bavarskem je ravno zdaj shod nemških strelcev, h kateremu je šlo tudi več avstrijskih Nemcev tožit bratom, kako so zdaj v Avstriji zatirani. Kako se pa med sabo razumijo, kaže sledeča smešnica, katero prinaša monakovsk list pod naslovom „Lustiges vom Schützenfest“ in katera bodi tu navedena, kakor je. Švicar: „Weils bigott an so famos ischt bi üch in Düttschland ussa, so will ich mim Harz kei' Gewalt mer anthue und offa auspracha: Düttschland soll laaba hoch! — Berolinec: Ick jlobe, dat Ihre Rede janž famos war, aberst wann Sie jloben, dat ick och nur 'ne Sylbe verstanden, so sind Sie man uff dem Holzweje. — Švab: Jetzt hent boid a Red' g'halta, aber verstanda han i au koi Sterbenswörtle. — Tirolec: Da hoscht jetzt die Sakra! Hab's alm g'sagt, sie lad'n koant Welsche ein, do sitzt glei a ganzer Tisch voll, wo Koaner a Wort deutsch kann. — Tako se godi Nemcem z njihovim jezikom. Da se toraj potem z drugih jezikov norčujejo, je pač odveč.

* *Shod gluhonemih* je bil 23. in 24. u. m. v Pragi. Obravnavalo se je le z znamenji, kakor je to gluhonemim edino mogoče. Prišlo je okoli 100 ljudi iz vseh krajev Avstrije, pa tudi iz tujine. Zborovanje je odprl gosp. Vlček, profesor na pražkem zavodu za gluhoneme, potem se je zbralo predsedstvo in perovodje. Med raznimi gluhonemih tikajočimi se zadevami se je obravnavalo tudi vprašanje, ali se gluhonemi pri občevanji imajo držati metode glasov ali znamenj. Sklenilo se je, da se pridržijo zadnja metoda.

* *Magjarske šege.* Nek Samuel Klein (gotovo jud) iz Maroš-Vasarhelya je s silo prignal 18letno deklico Marijo Bogdan iz Karlsburga v Veliki Varadin v gostilnico „k črnemu orlu“ na prodaj in tu jo izlicitiral človek, ki barantá z ljudmi, za 190 gold. Policija pa je to zvedela in Kleina zaprla. „Pest. Journ.“ pravi, da je na južnem Magjarskem trgovina z ljudmi v najlepšem cvetu.

Naši dopisi.

V Gorici 1. avgusta. — Šla je učeča se mladina! Iz srednješolskih letnih sporočil naj posnamem to-le: Gimnazij je imel o začetku leta 361, konec leta 336 učencev; — po narodnosti Italijanov 125, Slovencev 164, Nemcev 47. Učiteljev je z direktorjem vred 17 (brez učiteljev za petje in telovadbo). I. in II. razred sta bila po narodnosti razdeljena. Naslov znanstvenemu sestavku je: „Aquileja zur Römerzeit“, spisal H. Maionica. — Viša realka s pripravljavnicco vred je štela 193 učencev; 139 Italijanov, 28 Slovencev in 26 Nemcev. Pripravljavnica je imela 51 učencev, tedaj realka sama le 142. Učiteljev z ravnateljem in učiteljem za telovadbo je 16. Znanstveni sestavek „Teoderich der Grosse in seinen Beziehungen zum byzantinischen Reiche“ je spisal prof. K. Kleissl. — Zrelostno preskušnjo je opravilo na gimnaziji 11, na realki

7 dijakov. Veliko več — z 2 vnanjima 32 — je bilo maturantinj na ženskem izobraževališči. To učilišče pa ni še nikdar sporočila izdalo. Mikavno utegne biti to, da med letošnjimi osmošolci gimnazijskimi je le 6 dijakov od 60, ki so pred 8 leti stopili v 1. razred. V poduk tistim pa, ki so v „Slogi“ stavili predlog, da naj se obe srednji šoli skoz in skoz paralelizujete, naj povemo to, da v 7. razredu više realke ni nobenega Slovenca, v ostalih razredih pa po 1–3, v enem samem jih je 11. — Novega kapelnika za prvostolno cerkev in za meščansko godbo uže imamo: Konrad Cartocci mu je ime. Izučil se je, kakor rajnki Mugnone, v konservatoriji v Neapolji, služi pa zdaj v Palmi (Palmanuova).

Iz Notranjskega 18. julija. (*Vsakemu svoje!*) Kjer se s zvijačo in netaktnostjo postopa, poleg tega pa še samopridno špekulira, ondi je temu konec — osramota, po kateri, hočeš ali nočeš, slednjič resnica na dan pride. Nekaj enacega pripetilo se je slavnoznanemu „Demostenu“ pri sv. Petru na Notranjskem. V svojem „poslanem“ v 27. listu „Slov. Naroda“ odgovarja dopisu 22. dne istega meseca v navedenem časniku z debelim, v oči dregajočim podpisom potrjuje, da občinske odbornike in krajnega šolskega sveta može — z njihovo vednostjo — podpisuje. A ker se pa vé, da ravno glavne osebe v zadnji njegovi nameri o vsem nič vedele niso, moral je ta „velikanski pritlikavec“ vso reč na svojo roko osnovati, ter jo nekako v imenu občine in krajnega šolskega sveta — po njegovem sedanjem mnenji — med nehvaležni in hudobni svet spraviti. Kaj bode rekel k temu Demostenovemu poslanemu g. Šentpeterski župan? Kaj porekó drugi občinski svetovalci in odborniki? Kaj pa poreče g. župnik in vsak drugi ud (razen „velikana“) krajnega šolskega sveta pri sv. Petru, ker nekako potrjuje, da jih je z njihovo vednostjo podpisal, dasiravno vsak pravi, da bila mu je ta kombinacija čisto in popolno neznana, dokler je ni „Slovenec“ objavil? Ker dobro poznamo vrle Šentpeterske može občinskega zastopa uže od nekdanj, ravno tako tudi gospode soude krajnega šolskega sveta tam, da so značajni in nepremakljivi narodnjaki, in se dosedaj še nikdar niso na pogubna nemčurska pota zapeljati dali, zato vprašamo le: kako bodo to zaušnico „Demostenovo“ sprejeli? Uže samo krajno ime „Sveti Peter na Notranjskem“ je svetu očiten dokaz, kako tam z narodnim značajem splošno stoji. — Kje neki je toraj logiko in pravo naravno mišljenje pri spisovanju „poslanega“ „Demosten“ popustil, če je kdaj sploh kaj imel? Njegovi zagovori v „Narodu“ in v „Slovencu“ so si pravi kontrasti, in le potrjujejo njegovo hrepenenje po Antekristovem denarju „schulvereinovem“, čeravno se ga sedaj, ko mu je pot preprežena, z vsemi „štirimi“ kot lisica v znani basni — grozdja — brani. A prepozno je! Liso znamenja izdajstva narodnega bode „Demosten od sv. Petra“ neizbrisljivo vse žive dni po svetu nosil. — Resnično: kar kdo zasluži, naj se mu tudi dá — vsakemu svoje! Šentpeterski občini in njenim vrlim možem ponos, slavo in čast, — „Demostenu“ pa nekonsekvenca, mevžavost in sramota!

Resnicoljub.

Iz dolnjega Logateca. — V nedeljo 7. avgusta t. l. napravijo notranjski rodoljubi združeni na čast prvega občnega praznika slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda veliko narodno svečanost v prid „Jurčičevi ustanovi“ v Dolenjem Logatci. Program: I. Slovesna sv. maša ob 10. uri dopoldne. II. Zabavni del prav točno ob 4. popoldne: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Jenko — „Naprej“, zbor. 3. Slavnostni govor. 4. Jenko — „Sablja moja“, zbor. 5. Hajdrih — „Jadransko morje“, zbor. 6. Zajec — „U boj“, zbor. III. Tombola s sledečimi dobitki: 1. Terna, prve tri številke v eni vrsti: 4 zvezki

Jurčičevih del. 2. Kvaterna, prve štiri številke v eni vrsti: dragocen prt. 3. Kvinterna, prvih pet številke v eni vrsti: umetno oralo. 4. Tombola, vse številke na eni karti: junica za pleme. Kartica velja 20 kr. Na prodaj so pri raznih poverjenih domoljubih; dobivale se bodo tudi v dan veselice na nje mestu od 1. ure popoldne dalje. Med posameznimi točkami svira izurjena idrijska godba. Rojaci! pokažimo svetu z obilo udeležbo in radodarnimi doneski, kolikor mogoče, da nas družijo blagi duh naših sv. slovanskih blagovestnikov, da v nas živi narodna zavest, narodni ponos in zaupanje v svojo moč; naj gleda svet, da spoštujemo svoje velemože in s tem sebe in da smo vredni svojih duševnih velikanov. — Ako je 7. avgusta neugodno vreme, izvrši se slovesnost prihodnjo nedeljo 14. avgusta. Odbor.

Knežak 1. avg. — Danes dopoldne ob $\frac{1}{2}$ 11. uri začelo je goreti, in prej kakor v eni uri je pogorelo 38 hiš z vsemi gospodarskimi poslopji, vsem senom in mnogim hišnim orodjem itd. Škoda, ako se malo ceni, je čez 50.000 gold. — Preljubi rojaki, in vsi, katerim dojde ta žalostna novica, usmilite se nas! Zavarovanih je samo okoli 12. Bližnji nam sosede pa podelite nam kaj sena! Naj ga dobra srca po bližnjih vaséh zbirajo in potem semkaj naznanijo, da pojdemo po senó.

Naj blagovolijo to žalostinko ponatisniti *) tudi drugi naši listi. Anton Ponikvar, župnik.

Novomesto 26. julija. (Iz 5. odborove seje novomeške kmetijske podružnice.) Pri tej seji določil je odbor dan za prihodnji izvanredni občni zbor novomeške kmetijske podružnice in ob enem sestavil tudi dnevni red. Podružnica imela bode svoj občni zbor 18. avgusta točno ob dveh popoldne. Dnevni red zborovanju je: 1. Govor predsednikov. 2. Poročilo o delovanju odborovega odseka za ubranitev vsakovrstnih trtnih bolezní, posebno onih, ki učiniti jih more trtna uš; poroča predsednik tega odseka g. A. Ogulin. 3. O osnovanju kmetijskih založnic, poroča A. Derganc. 4. Posvetovanje o predlogu zaradi razstave grozdja in raznih vinskih posod v Novomestu, in sicer v zvezi s kmetijskima podružnicama v Krškem in Metliki; volitev udov razstavnega odseka. Ob enem posvetovalo bode se o predlogu, da sklenjena bila bi z razstavo tudi tombola v korist kmetijske podružnice, poroča A. Ogulin. 5. O ustanovitvi kmetijske šole na Dolenjskem, poroča dr. Poznik. 6. O osnovanju vaščanskih družeb, poroča A. Derganc. 7. Posvetovanje o potrebi in ustanovitvi dolenjske železnice, poroča dr. Poznik. 8. Poročilo o letošnji letini poroča J. Mehora. 9. Nasveti posameznih udov.

Iz Motnika 2. avg. — Komaj nam po imenu znana zver „volk“ se je čez več ko deset let zopet pokazala v Tuhinjsko-Špitališki planini ter je pokončala uže nekaj ovác. Danes napravijo lov na njo. Križnik.

V Žireh 20. julija. (Prošnja.) Grozna nesreča je zadela 26. dne julija t. l. prebivalce vasi Dobračeve v Žirovski fari. Ko so ljudje bili ravno pri službi božji zbrani v podružni cerkvi sv. Ane na Ledinici, nastane ogenj v sredi Dobračeve ter se z neznansko hitrostjo razširja po vasi. Hlastno divja plamen po hišah in tudi cerkvi ne prizanese. Zgorelo je 15 posestnikom skoro vse: hiše, hlevi, kozolci, orodje, obleka, vsi letošnji pridelki in nekoliko živine. Tudi bolan mladeneč se rešiti ni mogel. Le črno, vse razpokano zidovje hiš in hlevov štrli zdaj ondi, kjer je bila poprej čedna, s pridelki obilno previdena vas. Škode je gotovo med 30.000 do 40.000 gold. Zavarovani so sicer večidel bili, toda le za prav majhne zneske. Pri toliki nesreči svojih faranov se obračam zaupljivo do blagih človekoljubov s po-

nižno prošnjo, da bi se ubogih pogorelcev na Dobračevi usmilili ter jim z milimi darovi na pomoč prihiteli. Vsak dar bo z veliko hvaležnostjo sprejet. *)

Sl. vredništva „Slovenca“, „Slov. Naroda“ in „Danice“ naj blagovolijo to prošnjo natisniti in mile darove sprejemati. Jožef Vidmar, župnik.

Z Dobrove 31. julija se nam poroča, da je dobila tamošnja cerkev nov kinč — križev pot, kateremu je domač podobar Ambrožič v Kranji prav okusne okvirje izdelal. — Dobrovskemu župniku gosp. Babniku pa gre hvala, da je krasno malane slike križevega pota, veliko let spravljene v hrševski podružnici, zopet svetu vrnil, in tako dobrovski cerkvi, ki je letos tudi uže lep nov tlak dobila, dodal res krasen kinč.

Iz Ljubljane. — Dan na dan dohajajo nam zadnje dni iz dežele poročila o silnih požarih; une dni je ogenj uničil v Cerkljah blizu Kranja 38 hiš in več družih poslopij; gospoda župan in župnik prosita milodarov za nesrečne pogorelce. Isto tako gosp. župnik v Žireh trka na duri dobrotnikov za pomoč svojim pogorelcem. Predvčeranjem je v Knežaku na Notranjskem razsajal grozen ogenj, ki je vpepelil 38 hiš in družega poslopja več; včeraj se je gosp. deželni predsednik Winkler sam z brzovlakom peljal na to požarišče.

— Z velikim veseljem je moralo vsacega domoljuba napolniti to, kar se je te dni zgodilo. Gospod deželni predsednik Winkler je namreč sklical župane ljubljanske okolice v posvetovanje, kako bi se dala napraviti posojilnica za kmetovalce in posestnike v tej okolici. Veliko radost in upanje je zbudila ta novica povsod še posebno zato, ker se na čelo postavlja deželna vlada sama, toraj je po pravici nadjati se najboljšega vspeha. V Kamniku je enaka posojilnica uže gotova reč, napravila se je po prizadevanju župana g. dr. Samca. Bodi to v dober zgled tudi drugim okrajem in občinam.

— (V seji mestnega odbora 25. dne julija) je bil gledé stavbe vojašnice za deželne brambovce sklenen odgovor deželnemu odboru, da mestu ne kaže, da bi se spuščalo v to napravo, katera bi stala mnogo novcev, donašala pa le majhne obresti od kapitala. Pač pa se deželnemu odboru poroči, da, ako dežela hoče zidati vojašnico na katerem mestnem zemljišči, mesto za to dá brezplačno potrebni prostor. V isti seji je bila tudi prošnja nekaterih prebivalcev poljanskega predmestja, naj se odpravi tamošnja podružna bolnišnica za kozave, ovržena, kajti potem morala bi tudi velika bolnišnica iz mesta ven.

— Umrl je v Ljubljani 28. dne t. m. gosp. Franc Omahen, upokojeni c. kr. sodnik in zdaj beležnik v Ljubljani.

— Gospod inženir Ferd. Klemenčič se je podal za več časa v Galicijo, ker je od ravnateljstva državnih železnic imenovan za stavbenega voditelja Stanislavo-Husjatinske železnice.

— (Prizivna obravnava) zaradi Vesteneckovega kazinskega škandala bode 19. avgusta pred c. k. ljubljansko deželno sodnijo.

— V slovó in zahvalo svojemu predtelovadcu in učitelju telovadbe g. Jos. Ginterju, ki zapusti Ljubljano, so „Sokolovci“ v soboto napravili na vrtu čitalničnem večernico, ki se je vsestransko lepo izvršila v pričo obilo zbranega občinstva. Gospod Kajzel je v

*) Tudi „Novice“ bodo rade prejemale milodare za siromake pogorelce.

*) Vredništvo „Novic“ bo tudi rado sprejemalo milodare, katerih so pogorelci silno potrebni, pa tudi vredni zato, ker so se zavarovanjem kazali, da niso nečimurni.

jako šaljivem koupletu slavil g. Pirkerja „den Veredler der Gottscheer Raçe“. Po naključbi v Ljubljani oni večer bivajoči glavni vrednik časnika „Tribüne“ gosp. J. Skrejšovsky je radosten opazoval národno gibanje glavnega našega mesta.

— (Ljubljanski poštarji pa slovenski jezik.) Bukvarna J. Giontini-a je 3. dne julija dala na ljubljansko pošto pismo z adresó: „Gospod Anton Furlan, pismonos v Colu pri Vipavi“. Ljubljanski poštar ali poštarica pa sta to adresó brala za Cöln in ga poslala v Köln na Nemško. Od ondó je pismo priromalo 25. julija v Ljubljano nazaj s prilepljenim listkom: „Ohne richtige Wohnungsangabe oder sonstige nähere Bezeichnung ist Empfänger in Cöln am Rhein nicht zu ermitteln. Kaiserliches Postamt 1.“ — Taka prikazen ljubljanske pošče pač ne potrebuje nikakoršnega komentara!! — Kdor je ne verjame, naj pride k vredništvu „Novic“ kouvérto ogledat.

— „Nemški schulverein“ je svoje delo začel prav na debelo. Avstrija mu je uže preozka, obrnil se je za pomoč zoper „poslovenjevanje“ Nemcev v unanje nemške dežele, kjer se res uže nabirajo judeževi srebernjaki za brezznačajne učitelje po slovanskih deželah in za nove ponemčevalne šole. To je uže vendar preveč, da so začeli zunaj v „rajhu“ iskati pomoči zoper nas, in to celó zdaj, ko se jim nikjer še nobena sila ne godí. — Za Kranjsko imajo svoje „ortsgruppe“ v Ljubljani, mogočni dr. Schrey ji je načelnik; na Štajarskem pa so take podružnice dunajskega „schulvereina“ v Mariboru, Laškem in Radgoni. Kakor „Slov. Gosp.“ poroča, sta ptujski nadučitelj in učitelj dobila po 10 gld. Bosta pač odebelela od njih! Učitelj Tom. Kunstič v Št. Iliji pri Velenji na Štajarskem je dobil 30 gold. To je uže nekaj več. — Iz Manheima na Nemškem so uže poslali 1000 mark (okoli 500 gold.) temu društvu na Dunaj. Treba pozornosti, rojaki!

— Iz Sofije nam vesela novica dohaja, da se je „Jugoslovanski Stenograf“ utrdil, ker ga hoče tudi vlada bolgarska izdatno podpirati. Od meseca septembra na prej bo izhajal v večem obsegu in bo donašal razen sestavkov o bolgarski, hrvaško-srbski in slovenski stenografiji tudi literarne vesti iz vseh teh pokrajin. Služil bo toraj tudi za medsebojno izpoznavanje jugoslovanskih narodov. Cena lista znaša za vse leto samo 2 gold., dijakom 1 gold. 50 kr. Naročnina se lahko pošilja v avstrijskih bankovcih v novčanih ali priporočenih pismih g. A. Bezenšek v Sofijo.

— „Quellenstudien“. Alte und neue Cultur-bilder von Oesterreich's Alpenländern und Alpenseen von P. v Radics — je ime knjižici, katero je ravnokar c. kr. dvorni in vseučiliščni knjigotržec V. Braumüller na Dunaji na svitlo dal kot zabavno berilo toplicarjem, ki radi kaj več zvedó o toplicah, kjer bivajo. Poleg družih avstrijskih kopelj so opisane tudi kopelje na Štajarskem, Koroškem, Goriškem, Tržaškem in Kranjskem, med katerimi pripoveduje gosp. pisatelj o nekih novih toplicah, ki se utegnejo odpreti na Krasu blizu Trnovega v vasi Topolc, češ, da uže ime Topolc kaže na toplice. Mi sicer še nismo nič slišali o napravi ondótnih toplic, vendar mu verjamemo, da je on to zvedel, al o etimologiji besede Topolc smo družih misli tako dolgo, dokler nam kak Trnovčan ne pové, da se motimo, ako mislimo, da vas Topolc (Topolec) v sredi Krasa je ima dobila od topola = Pappel, kateremu slično je topolje ali topolovec = Pappelwald (po Janežiču napačno Ulmenwald) v dokaz, da je sedanji goli Kras nekđaj bil gozd z različnim drevjem.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — 28. dne julija je bil pod predsedstvom cesarjevim ministerski zbor, v katerem je bil določen čas, kedaj naj se skličejo deželni zbori, državni zbor in pa delegaciji.

— Presvitli cesar se je imel včeraj podati na daljše potovanje. Iz Išla gre namreč v Solnograd, kjer biva zdaj cesarjevič Rudolf s Štefanijo. Potem gre s Solnograškega še v Gostin obiskat pruskega cesarja Viljema, ki zdaj tam biva. Od tam se podá v Monakovo, kjer bo obiskal svojo hčer nadvojvodinjo Giselo. Iz Monakovega pojde na Bodensko jezero, kjer se snide s kraljem virtemberskim, saksonskim in vélikim vojvodo badenskim; od tod se vrne preko Predarelskega in Tirolskega nazaj v Išl. Gotovo si bodo časniki ubijali glave z raznimi kombinacijami.

— Deželnim zborom bo vlada podala v obravnavo postavó, katera namerava o razkosovanji zemljišč, več prememb. Namen te postave je v prvi vrsti tudi ta, da se zapreči razdevanje večih vrejenih gospodarstev, na drugi strani pa razkosavanju kmetij ne bo stavila nič zaprek tam, kjer je razdeljenje potrebno.

— Za nadškofa dunajskega je cesar imenoval opata Benediktinskega samostana v Kremsmünstru gosp. Celestina Ganglbauerja. — Ustavoverski časniki sipljejo na njega toliko hvale, da se nam sumljivo zdi, ali novi knezonadškof dunajski ne bo preveč v vrsti tiste stranke stal, kateri so sedanje šolske postave v srce priraščene. Novi nadškof dunajski je bil predsednik družbe kmetijske v Lincu.

Iz Gorice. — Nova volitev deželnega poslanca za tolminski, cerkljanski in bovški okraj je razpisana na 10. dne t. m. „Soča“ volilcem toplo priporoča gosp. Josipa Ivančiča, c. k. notarja v Tolminu, a se bojí, da ne bi se cepili glasovi na drugo stran. Kako da politiško društvo „Sloga“ ni se še oglasilo o kandidaturi? Edinost, edinost je pri volitvah glavna stvar in disciplina prva zapoved.

Iz Rima. — Nepopisljivo sramotne reči je uganjala tropa 200 rimskih vlačugov 13. dne t. m., ko so truplo papeža Pija IX. iz cerkve sv. Petra prepeljavali v cerkev sv. Lorenca zunaj Rima, katero si je rajni papež sam izbral za svoje počivališče, in je slovesni sprevod spremilo kakih 3000 odličnih Rimljanov v 900 kočijah. Ona najeta druhal pa je kamenje metala na rakev papeževo, žvižgala in tulila: „proč z vaticanom“, „smrt farjem“, „proč s Francozi“. 2 kompaniji vojakov ste skušali miriti razuzdano druhal, izmed katere je bilo 14 razsajalcev ranjenih, več sto pa ugrabljenih. — Taki grozni škandali so cvet današnjega liberalizma. Bog pomози! Iz vseh dežel katoliške Evrope dohajajo papežu Leonu XIII. pisma, ki izrazujejo gnjus in stud nad onim divjaškim škandalom.

Iz Amerike. — Pa le zopet nova repata zvezda! Ponoči od 15. na 16. dan u. m. je zvezdogled Schäberle v Anu Arbour v Ameriki zapazil novo repatico, ki se neki bode videla tudi pri nas.

Turčija. — Zavoljo umora sultanovega k smrti obsojeni Midhat-paša in njegovi družniki so bili po dolgih obravnavah pomiloščeni na ječo, ker stari Turki ne marajo privoščiti svojim vernim smrtne kazni. Po Eropi je pomiloščenje napravilo slab utis.